

4 i påsktiden

Psalmer: 252, Ps 118, 615:1-4, 615:5-7, 17

Texter: 2 Mos 13:20-22, 1 Tess 5:1-11, Joh 13:31-35

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Amen.

Johannes 13:31-35

31 När Judas hade gått sade Jesus: "Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom. 32 Och om Gud är förhärligad i honom ska Gud också förhärliga honom i sig själv, och han ska förhärliga honom snart.

33 Mina barn, ännu en kort tid är jag hos er. Ni kommer att söka mig, och som jag sade till judarna säger jag nu till er: Dit jag går kan ni inte komma. 34 Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra. 35 Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar."

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Vi ska idag lära oss att det människor räknar som en vanära inte behöver vara det. Att bli förrådd är ingen hedersbetygelse. Men dagens text visar att Jesus blev förhärligad när han blev förrådd av Judas. Judas förräderi startade en kedja händelser som ledde till Jesu död på korset. Jesus blev vanärad av människor när han blev förrådd, gripen, utlämnad och avrättad. Men samtidigt blev han förhärligad i dessa händelser. Jesu lydnad intill döden på korset blev honom till evig ära. Kyrkan lovsjunger honom här och i evighet för hans oskyldiga lidande och död. Det är det första. Sedan ska vi göra en tillämpning på oss själva.

Det händer att människor hånar oss för vår tro. Ändå är detta inte till skam för oss. Petrus skriver: *om någon får lida för att han är kristen, ska han inte skämmas utan prisa Gud för det namnet.* Det enda som är till skam för oss är om vi lever tvärt emot Guds vilja. Det viktigaste i våra liv är inte att vinna framgång och anseende utan att Gud blir ärad bland oss genom att vi tror på hans ord och lever efter det. Jesu kärlek sätter ribban för oss. Han älskade oss så mycket att han gav sitt liv för oss. Det ska vi tänka på när vi tycker att det kostar på att visa vår nästa kärlek.

Vi ska börja med att se hur Jesus blev förhårligad i sitt oskyldiga lidande. När Judas hade gått ut för att förråda honom sa Jesus: *Nu är Människosonen förhårligad, och Gud är förhårligad i honom.* Jesus kopplar alltså ihop sin ära med Judas förräderi. Det är svårt att förstå. Om en röst från himmelen hade sagt: ”*denne är min älskade Son*” då hade det varit lätt att förstå om Jesus sagt: *nu är Människosonen förhårligad...* Men istället hade Judas gått för att förråda honom. Hur kan Jesus vara förhårligad i den stunden?

Naturligtvis ärade inte Judas Jesus med sitt förräderi. Men i själva händelsen blev ändå Jesus förhårligad. Judas handling skulle starta en kedja av händelser som skulle leda till hans korsfästelse och död. Snart skulle Judas komma med den romerska vakten och ett antal av översteprästernas tjänare för att gripa honom. Jesus skulle bli överlämnad till översteprästerna, dömd och utlämnad åt hedningarna. De skulle håna gissla och korsfästa honom. I alla dessa händelser blev Jesus lydlig Faderns vilja. I Getsemane bad han: ”*Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill*”. Jesus blev lydlig intill döden – döden på korset. Han är värd ära i evighet för sin fullkomliga lydnad.

I dessa händelser visade Kristus också sin stora kärlek till oss. Hans kärlek har vi inte förtjänat genom att vara älskvärda. Nej, det var för våra synder han led. Han ödmjukade sig och utgav sig själv i döden för vår skull. För detta blir han prisad av alla änglar och alla heliga både i himmelen och på jorden.

Men när Kristus blev gripen, led och dog var hans ära och härlighet inte uppenbar för människors ögon. Visst skedde stora tecken under Jesu lidande som förhårligade honom men det gick de flesta förbi. Ett mörker kom över jorden, han gav upp andan med ett högt rop, förlåten i templet brast, jorden skakade, klipporna rämnade, många heliga som insomnat fick liv och gick ur sina gravar och kom in i staden och visade sig för många. Människosonen blev på många sätt förhårligad i sitt lidande och sin död men det gick de flesta förbi. En romersk befälhavare visade större insikt i dessa ting än lärjungarna.

De som såg honom förstod inte att de betraktade Sonens fullkomliga lydnad intill döden som ärade Fadern. De förstod inte att Jesus uppfyllde

Guds eviga rådslut för vår frälsning. De förstod inte att det som var förutsagt i Skrifterna nu blev fullbordat. De förstod inte att de såg Kristi ofattbara kärlek till oss som gjorde honom värdig att ta emot evig ära och härlighet av alla i himmelen och på jorden.

Jesus säger att han var förhärliagd i den stund Judas gick ut för att förråda honom. Ändå säger han: Gud *ska snart förhärliga* Människosonen. Vad var det som snart skulle ske som skulle förhärliga honom? Ja, Jesus syftar nog här på upphöjelsen som skulle följa på hans lidande och död. Det skulle snart ske - på tredje dagen. Paulus skriver i Romarbrevet att han blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda.

För sin lydnad intill döden och för sitt offer i vårt ställe blir Jesus ärad i himmelen av både änglar och helgon. I Uppenbarelseboken skriver Johannes att han fick höra tiotusentals änglar säga med hög röst: *"Lammet, som blev slaktat, är värdigt att ta emot makten, rikedomen och visheten, kraften och äran, härligheten och tacksägelsen."* (Uppenbarelse 5:12) Vi lovsjunger också Kristus för att han som Guds oskyldiga offerlamm led och dog i vårt ställe. Vi och alla kristna ärar och prisar honom för att han utgav sig själv till lidande och död i vårt ställe. Vi prisar honom för att ger oss del i sin seger över döden. Det ska vi fortsätta med i evighet. Honom tillhör evig ära.

Nu ska vi också tala om vad som är vår skam och vad som är vår ära.

Först ska vi fråga: Vad är det som är en människas skam eller vanära? Är det att lida eller att bli föraktad, eller att vara sjuk, eller fattig eller övergiven? Ingetdera. Det finns bara en skam för oss människor och det är att göra mot Guds vilja. Men de flesta människor tänker annorlunda. De tror att framgång och ära hör ihop. Många vill ha framgång här i världen och förverkliga sina önskningar och tänker att det är något att berömma sig av.

I Filipperbrevet berättar Paulus om hur han ändrade värderingar när han kom till tro. Det som han tidigare räknat som en vinst, allt som han berömt sig av, det började han nu räkna som förlust därför att han funnit det som var långt mer värt, kunskapen om Jesus Kristus, vår Herre. Vår ära består inte i vad vi presterat utan vad Kristus gjort. Kunskapen om Kristus är långt mer värt än allt annat.

Hur blir då Kristus förhärligad bland oss? Ja, det sker när vi lever värdigt hans evangelium. Jesus sa till sina lärjungar: *Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra.* Det är inte en nyhet att Gud befallt oss att älska vår nästa. *Hela lagen uppfylls i ett enda budord: Du ska älska din nästa som dig själv.* När Jesus säger att det är ett nytt bud innebär det att budet från denna natt har fått en ny kvalitet. Jesus befalldes alla sina lärjungar att älska varandra så som han har älskat dem. Från nattvardsalen gick Jesus till Getsemane, och vidare till Golgata. Vi ska älska varandra i ljuset av Jesu offer på korset. Det är en kärlek som är villig att offra sig för andra. Paulus sammanfattar det med några korta ord: *Se inte till ert eget bästa utan också till andras.* Hur ska andra människor förstå att vi är Jesu lärjungar? Jesus ger oss svaret: *Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar.*" Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du är värdig att ta emot evig ära ty du offrade dig själv för vår skull och har med ditt blod köpt oss åt Gud. Vi vill lovsjunga dig i evighet för din fullkomliga lydnad och ditt oskyldiga lidande i vårt ställe. Vi ber dig: lär oss leva i kärlek till varandra så att Gud blir ärad bland oss. Amen.